

Det gør vi jo. Vi har lige fået en rapport, der siger, at Danmark er det land i Europa – så vidt jeg husker debatten – der bruger mest. Vi bruger det til smertebehandling af folk, der har cancer. Vi bruger det til smertebehandling af folk, der har meget ondt i ryggen. Der er altså ingen moralske skrupler i forhold til at bruge det. Men når vi taler om mennesker, der har virkelig ondt, ondt i livet, ondt i sjælen, ondt overalt, så kommer pludselig de høje moralske paroler.

Hvorfor er det sådan, at kun førsteklases danskere kan deltage i det her, mens de, livet gør virkelig ondt på, ikke kan få lov?

Det er første gang, vi bringer det her til afstemning i Folketingssalen. Jeg havde sådan set et håb indtil, forstår jeg, Venstres gruppemøde om, at der var et flertal, der ville stemme efter grundlovens bestemmelser om medlemmers overbevisning. Jeg forstår, at man på Venstres gruppemøde har vredet armen om på nogle helt til det punkt, hvor de siger av. Det synes jeg er ærgerligt, specielt i frihedens århundrede, og vil godt kvittere Socialdemokratiet, der ofte i den offentlige debat bliver beskyldt for kadaverdisciplin, for dog at give friheden fri i et så etisk væsentligt spørgsmål som det her. Og jeg må sige, at det oprigtigt undrer mig, at Venstre, altså netop liberalt tænkende folk – for jeg ved, der er tilhængere i Venstre – i dag vil stemme efter at have fået armen vredet så langt om, at jeg næsten synes, at det er synd.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Jeg siger tak til hr. Villy Søvndal for indlægget, og jeg vil også gerne sige, at jeg er helt enig med hr. Søvndal i, at det har været en meget fordragelig debat. Jeg vil også sige, at vi ved førstebehandling af forslaget havde en særdeles grundig debat og kom rundt omkring mange hjørner i en god og en sober tone.

Så vil jeg sige, at Venstres folketingsgruppe i dag stemmer nej til forslaget fra SF, og jeg vil samtidig sige, at der er nogle få i vores gruppe, der har meget, meget stor sympati for det her forslag. Sympatien er endda så stor, at de måske ville have stemt ja, hvis der havde været en form for finansiering i dette forslag. Hr. Søvndal må jo indrømme, at den findes ikke.

Vi har haft debatten mange gange før, og derfor vil jeg kun ganske kort nævne, hvad vores problemer er.

For det første: Det at give heroin til narkomaner hjælper ikke ret mange narkomaner ud af

heroinmisbruget; det bliver et permanent forbrug af heroin. Derfor er det også rigtigt, som hr. Søvndal sagde, at hvis vi på et tidspunkt får en videnskabelig dokumentation for, at det at give heroin til narkomaner vil hjælpe nogen ud af heroinmisbruget, jamen o.k., så er Venstre også klar til at se på det her med nye og åbne øjne.

Så er det også problematisk med hele glidebanen, for det, der er sagen, er, at hvis først man starter med at give heroin til 400-600 narkomaner, så vil næste fase selvfølgelig være, at det i en vis udstrækning hjælper disse, og så vil man udvide det og udvide det, men hvor skal grænsen så være henne? Men det har vi diskuteret mange gange.

Alt i alt vil jeg sige, det er godt, at vi har fået debatten. Mange partier er blevet mere afklarede, og Venstres folketingsgruppe stemmer altså nej til forslaget.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil bare bede hr. Villy Søvndal om at bekræfte, at det ikke er et forsøg; sønskes iværksat inden for indeværende finansår, men at det er et senere forsøg, hvorfor der ikke er penge i klemme i år.

Jeg vil også bede hr. Villy Søvndal om at komme med et bud på prisforskellen på en heroinunderstøttet behandling og så psykoterapi.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil igen også kvittere for en fordragelig debat i forhold til hr. Jørgen Winthers standpunkt. Jeg tror også, synspunktet er rigtigt, og jeg vil medgive, at nogle i Venstres folketingsgruppe har sympati for forslaget, men er desværre i det her frihedens århundrede blevet bundet så meget på hænder og fødder, at de ikke kan noget. Det synes jeg er synd. Jeg synes, at det er meget uliberalt på den måde at tvinge folk imod deres overbevisning.

Kl. 18.30

Jeg vil ikke gentage de gamle diskussioner, dem har vi jo haft mange gange, men jeg forstår, håret i suppen denne gang har været, at der ikke var anvist finansiering. Jeg er lige så sikker på, at hvis jeg havde anvist finansiering, var den anvist finansiering problemet.

Det må jo så betyde, at de mennesker, der i Venstres gruppe er tilhængere af et sådant forsøg, har en særlig pligt til ikke alene at genfremsætte det her forslag, men også at pege på den fi-